

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

44. zdecydowanie potępią eskalację wojennej retoryki przez Koreę Północną i jej bezpośrednie pogroźki pod adresem Stanów Zjednoczonych w odpowiedzi na niedawną rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ (nr 2087), na mocy której przyjęto surowsze sankcje; apeluje do Pjongjangu o zastosowanie się do odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ wzywających do wstrzymania realizacji programów w dziedzinie broni jądrowej i pocisków balistycznych; nawołuje obie strony do zachowania rozważli i utrzymania pokoju za pośrednictwem kanałów dyplomatycznych; wzywa UE, USA oraz Koreę Południową do utrzymania bezpośredniego dialogu z Chinami w celu powstrzymania reżimu z Pjongjangu;

45. wzywa UE i USA do podjęcia skoordynowanych wysiłków na rzecz zobowiązania nowych przywódców chińskich do aktywniejszego zajmowania się kwestiami i konfliktami o charakterze globalnym; wyraża zadowolenie wobec faktu, że UE i Chiny postanowiły prowadzić stały dialog w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, a także utrzymywać regularne kontakty między specjalnymi przedstawicielami i wysłannikami; przypomina, jak ważne jest utrzymanie otwartego dialogu z Chinami na temat dobrego zarządzania i poszanowania praw człowieka;

o

o o

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także administracji i Kongresowi USA.

P7_TA(2013)0281

Odbudowa i demokratyzacja Mali

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie odbudowy i demokratyzacji Mali (2013/2587(RSP))

(2016/C 065/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie sytuacji w Mali ⁽¹⁾ oraz z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji w regionie Sahelu pod względem praw człowieka i bezpieczeństwa ⁽²⁾,
- uwzględniając strategię Unii Europejskiej na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahelu przyjętą w marcu 2011 r.,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) nr 2056 (2012) i nr 2071 (2012) w sprawie sytuacji w Mali,
- uwzględniając rezolucję RB ONZ nr 2085 (2012) zezwalającą na rozmieszczenie w Mali międzynarodowej misji wsparcia pod dowództwem sił afrykańskich (AFISMA),
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Mali z dnia 22 marca, 26 marca, 7 kwietnia, 21 i 23 grudnia 2012 r., a także z dni 11 stycznia 2013 r., 7 marca 2013 r. i 7 czerwca 2013 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady UE w sprawie Sahelu z dnia 23 marca 2012 r., w których zatwierdzono koncepcję zarządzania kryzysowego dla cywilnej misji doradczej, pomocowej i szkoleniowej WPBiO w regionie Sahelu,
- uwzględniając konkluzje Rady UE w sprawie Mali z dni 31 stycznia 18 lutego, 23 kwietnia i 27 maja 2013 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0141.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0263.

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

- uwzględniając pismo z dnia 25 marca 2013 r. skierowane przez tymczasowe władze w Mali do sekretarza generalnego ONZ, w którym zwrócono się o rozmieszczenie operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu ustabilizowania i przywrócenia władzy i zwierzchnictwa państwa malijskiego na całym terytorium kraju,
 - uwzględniając pismo z dnia 26 marca 2013 r. skierowane przez przewodniczącego Komisji ECOWAS do sekretarza generalnego ONZ, w którym zwrócono się o przekształcenie AFISMA w misję stabilizacyjną Narodów Zjednoczonych,
 - uwzględniając rezolucję ONZ nr 2100 (2013) przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa na jej 6952. posiedzeniu w dniu 25 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia sił pokojowych,
 - uwzględniając harmonogram transformacji w Mali jednogłośnie zatwierdzony przez malijskie Zgromadzenie Narodowe w dniu 29 stycznia 2013 r.,
 - uwzględniając Afrykańską kartę na rzecz demokracji, wyborów i dobrych rządów,
 - uwzględniając wszystkie podpisane przez Mali afrykańskie i międzynarodowe konwencje dotyczące praw człowieka,
 - uwzględniając pytania pisemne O-000040 – B7-0205/2013 i O-000041 – B7-0206/2013, skierowane odpowiednio do Rady i Komisji, w sprawie odbudowy i demokratyzacji Mali,
 - uwzględniając konferencję darczyńców na rzecz rozwoju zatytułowaną „Together for a New Mali” (Razem na rzecz nowego Mali), które odbyła się w Brukseli w dniu 15 maja 2013 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że skutki wojskowego zamachu stanu w Mali w marcu 2012 r. oraz zajęcie północnej części kraju przez zbrojne grupy dżihadystycznych rebeliantów, a następnie konflikt zbrojny na północy Mali są odczuwalne daleko poza granicami Mali i regionem Sahelu, i mają reperkusje również w Afryce i Europie;
- B. mając na uwadze, że Mali jest jednym z dziesięciu najuboższych krajów na świecie i plasuje się na 182 pozycji wśród 187 krajów według wskaźnika rozwoju społecznego UNDP za rok 2013; mając na uwadze, że zanim nastąpił obecny kryzys, w Mali istniał już problem rozbieżności społeczno-gospodarczych między północą a południem kraju oraz słabości demokratycznych instytucji, nieskutecznych rządów, korupcji i przestępczości zorganizowanej;
- C. mając na uwadze, że kapitan Amadou Haya Sanogo mianowany szefem wojskowego komitetu na rzecz reformy sił zbrojnych i sił bezpieczeństwa, stanowi nadal zagrożenie, gdyż wciąż ma możliwość czynienia szkód, między innymi w związku z nowymi funkcjami, które zapewniają mu bezpośredni kontakt z wojskiem;
- D. mając na uwadze, że harmonogram transformacji został zatwierdzony przez władze malijskie oraz że powołano komisję ds. dialogu i pojednania; mając na uwadze, że UE wraz z tymczasowymi władzami Mali i innymi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi rozpoczęła prace nad wdrażaniem harmonogramu mającego na celu zapewnienie trwałego pokoju;
- E. mając na uwadze, że dialog polityczny i pojednanie między grupami etnicznymi – w celu utrzymania pokoju i zapewnienia gotowości różnych grup etnicznych w kraju, do współistnienia – stanowi wyzwanie przy odbudowie Mali; mając na uwadze, że sytuacja w regionie Kidal, który jest wciąż kontrolowany przez Tuaregów z Narodowego Ruchu Wyzwolenia Azawadu (MNLA), mogłaby narazić na szwank proces pojednania; mając na uwadze, że tylko te grupy, które przestrzegają malijskiej konstytucji i integralności terytorium tego kraju, będą mogły uczestniczyć w pracach komisji ds. dialogu i pojednania;
- F. mając na uwadze, że na konferencji darczyńców zorganizowanej przez Unię Afrykańską w Addis Abebie w dniu 29 stycznia 2013 r. darczyńcy obiecali 337,2 miliona EUR w celu zakończenia kryzysu w Mali, w tym UE zobowiązała się przekazać 50 milionów EUR na rzecz AFISMA i dodatkowe 20 milionów EUR w ramach Instrumentu na rzecz Stabilności z przeznaczeniem na bezpośrednie wsparcie malijskich organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości, władz lokalnych, dialogu i pojednania oraz pierwszego etapu zbliżającego się procesu wyborczego;
- G. mając na uwadze, że Komisja ogłosiła stopniowe wznawianie pomocy rozwojowej w kwocie 250 milionów EUR na wsparcie takich aspektów, jak pojednanie i zapobieganie konfliktom, wsparcie procesu wyborczego, świadczenie podstawowych usług, w tym usług zdrowotnych, dostęp do wody i infrastruktury sanitarnej, a także zwiększenie bezpieczeństwa żywnościowego i żywienia gospodarki;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

- H. mając na uwadze, że wiele organizacji międzynarodowych i pozarządowych działa na terytorium Mali, aby udzielać wsparcia w świadczeniu podstawowych usług, takich jak pomoc żywnościowa, dostęp do wody i opieki zdrowotnej, na rzecz społeczności lokalnych;
- I. mając na uwadze, że wspólnota międzynarodowa i Mali zgodziły się co do tego, że plan na rzecz trwałej odbudowy Mali (PRED) stanowi solidną podstawę wspólnych zobowiązań; mając na uwadze, że wdrażanie PRED wymaga monitorowania i oceny planowanych programów i wydatków; mając na uwadze, że wsparcie PRED przez darczyńców zależy od honorowania przez Mali swych zobowiązań, w szczególności w odniesieniu do wdrażania reform niezbędnych dla demokratycznego sprawowania rządów;
- J. mając na uwadze, że w wyniku udanej francuskiej operacji zbrojnej „Serwal”, rozpoczętej w dniu 11 stycznia 2013 r. w celu wsparcia armii malijskiej w odpowiedzi na ofensywę radykalnych grup islamistów, zdobyto wiele miast i obszarów na północy opanowanych przez rebeliantów, oraz mając na uwadze, że według rządu francuskiego oddziały francuskie od kwietnia 2013 r. stopniowo opuszczają Mali;
- K. mając na uwadze, że zatwierdzona przez ONZ międzynarodowa misja wsparcia w Mali pod dowództwem sił afrykańskich (AFISMA) ma już w kraju 6 500 żołnierzy; mając na uwadze, że sekretarz generalny ONZ Ban Ki-moon nawoływał do rozmieszczenia sił pokojowych ONZ w Mali w dążeniu do stabilizacji sytuacji w tym kraju;
- L. mając na uwadze, że w dniu 25 kwietnia 2013 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła na mocy rozdziału VII Karty rezolucję nr 2100 (2013), ustanawiającą zintegrowaną misję stabilizacyjną ONZ w Mali (MINUSMA) zgodnie z zaleceniami sekretarza generalnego ONZ; mając na uwadze, że licząca 12 600 osób MINUSMA przejmie zadania AFISMA w dniu 1 lipca 2013 r., a oddziały francuskie są upoważnione do interwencji na wniosek sekretarza generalnego ONZ w celu wsparcia oddziałów MINUSMA w przypadku bezpośredniego poważnego zagrożenia;
- M. mając na uwadze, że pomimo iż od czasu francuskiej interwencji sytuacja w północnym Mali poprawiła się, nadal trwa walka z grupami radykalnych islamistów; mając na uwadze, że należy pozostawać w gotowości w obliczu zagrożenia pojedynczymi atakami terrorystycznymi – jak niedawne ataki w Timbuktu i Gao – na niektórych północnych obszarach, a gotowość ta wymaga użycia sił stabilizacyjnych i zdolności do szybkiej reakcji; mając na uwadze, że uzbrojeni ekstremiści coraz częściej stosują asymetryczną taktykę, taką jak zasadzki zastawiane przez partyzantów, ataki samobójcze, podkładanie bomb pod samochody oraz użycie min przeciwpiechotnych; mając w związku z tym na uwadze, że utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa w perspektywie średnio- i długoterminowej stanowi wyjątkowe wyzwanie;
- N. mając na uwadze, że sytuacja w Mali stanowi zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz wymaga działań wykraczający poza eliminowanie zagrożeń dla bezpieczeństwa, w tym długoterminowego zobowiązania społeczności międzynarodowej oraz zdecydowanego działania w celu sprostania poważnym wyzwaniom politycznym i związanym z zarządzaniem, wyzwaniom w zakresie rozwoju i wyzwaniom humanitarnym;
- O. mając na uwadze, że przez ostatnie dwadzieścia lat w Mali regularnie odbywały się wybory, a także mając na uwadze, że przed zamachem stanu kraj ten w oczach obserwatorów był dowodem na sukces demokracji w Afryce, choć jego gospodarka nigdy nie rozwinęła się na tyle, aby zapewnić lepszą przyszłość młodemu pokoleniu (wielu młodych ludzi zostało zmuszonych do emigracji) lub ogólnie poprawić warunki życia ludności;
- P. mając na uwadze, pobudzenie rozwoju gospodarki w Mali wymaga ukierunkowanej pomocy skoncentrowanej na rzeczywistych potrzebach tego kraju;
- Q. mając na uwadze, że kryzys w Mali ma różnorodne aspekty i jest skomplikowany oraz że nie można go zredukować do konfliktu o podłożu etnicznym; mając na uwadze, że wobec tego rozwiązania muszą być kompleksowe i spójne oraz obejmować politykę gospodarczą, społeczną i środowiskową, której celem jest podniesienie stopy życiowej ludności, oraz że osiągnięcie tego celu wymaga zrozumienia błędów popełnionych w przeszłości, co umożliwi analiza wewnętrznych i zewnętrznych czynników niepowodzenia Mali w dziedzinie rozwoju gospodarczego;
- R. mając na uwadze, że niekonstytucyjna zmiana rządu stanowi główną przeszkodę dla pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju; mając na uwadze, że art. 25 Afrykańskiej karty na rzecz demokracji, wyborów i dobrych rządów stanowi, iż sprawcy przestępstw nie mogą uczestniczyć w wyborach przeprowadzanych w celu przywrócenia porządku demokratycznego ani zajmować odpowiedzialnych stanowisk w instytucjach politycznych ich państwa;
- S. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka w Mali pogorszyła się gwałtownie po wybuchu rebelii w północnej części kraju i przewrocie wojskowym w dniu 22 marca 2012 r.;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

- T. mając na uwadze, że potrzeby w zakresie pomocy humanitarnej w Mali są ogromne – pomocy żywnościowej potrzebuje do 1 miliona osób, w tym 174 129 uchodźców w krajach sąsiadujących i 300 783 przesiedleńców wewnątrz kraju; mając na uwadze, że na czas, gdy warunki na północy będą wreszcie sprzyjały bezpiecznym, dobrowolnym i godnym powrotom, wymagana jest zintegrowana strategia powrotów;
- U. mając na uwadze, że 750 000 osób potrzebuje natychmiastowej pomocy żywnościowej, a 660 000 dzieci grozi niedożywienie, w tym 210 000 z nich poważne niedożywienie; mając na uwadze, że dostęp do podstawowych usług socjalnych jest nadal ograniczony, zwłaszcza na północy kraju;
- V. mając na uwadze, że podczas międzynarodowego posiedzenia ekspertów zorganizowanego przez UNESCO w lutym 2013 r. przyjęto plan działań na rzecz odbudowy dziedzictwa kulturowego i zabezpieczenia starych rękopisów w Mali;
- W. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka jest dla Unii Europejskiej niezwykle ważne; mając na uwadze, że społeczność zamieszkująca północ Mali żyje w atmosferze strachu, a prawa człowieka są regularnie łamane przez grupy radykalnych islamistów;
- X. mając na uwadze, że dnia 15 maja 2013 r. w Brukseli odbyła się organizowana na wysokim szczeblu konferencja darczyńców pod hasłem „Together for a New Mali” (Razem na rzecz nowego Mali), która zgromadziła delegacje ze 108 krajów, w tym 13 szefów państw i rządów, wielu ministrów spraw zagranicznych i wysokich rangą przedstawicieli instytucji regionalnych i międzynarodowych, a także przedstawiciele władz lokalnych i społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że darczyńcy zobowiązali się w ciągu najbliższych dwóch lat przekazać Mali 3,25 mld EUR, a UE odegra wiodącą rolę w tej inicjatywie, deklarując pomoc w wysokości 520 mln EUR;
- Y. mając na uwadze, że UE łącznie przyzna 1,35 mld EUR na wsparcie planu na rzecz trwałej odbudowy Mali (PRED), a w ramach tej kwoty wkład Komisji wyniesie 523,9 mln EUR, w tym 12 mln EUR przeznaczonych zostanie na pomoc humanitarną w celu zaspokojenia najpilniejszych potrzeb;
- Z. mając na uwadze nadal niepewną sytuację w regionie Kidal, która grozi zakłóceniem zbliżających się wyborów prezydenckich mimo wysiłków mediacyjnych ze strony Burkina Faso;
1. podkreśla, że respektuje suwerenność, jedność i integralność terytorialną Mali; z zadowoleniem przyjmuje interwencję francuską mającą na celu wsparcie tych zasad jako pierwszy krok do odbudowy i demokratyzacji Mali; nawołuje UE do zdecydowanego zaangażowania się w ten proces;
 2. wspiera malijski proces polityczny umożliwiający temu krajowi osiągnięcie trwałej stabilności politycznej i dobrobytu; podkreśla znaczenie, jakie obejmujący wszystkie grupy dialog narodowy oraz proces pojednania mają dla wypracowania rzeczywistego i demokratycznego rozwiązania politycznego nawracających kryzysów w kraju; w tym kontekście przyjmuje z zadowoleniem powołanie krajowej komisji dialogu i pojednania w dniu 6 marca 2013 r. oraz wyraża nadzieję, że będzie ona jak najszybciej funkcjonowała w pełni; wyraża zadowolenie w mianowaniu kobiety i Tuarega wiceprzewodniczącymi tej komisji, co stanowi znak integracji społecznej i pluralizmu w procesie politycznym;
 3. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją w regionie Kidal, gdzie Tuaregowie z MNLA nadal odmawiają przekazania kontroli armii malijskiej, tym samym poważnie utrudniając proces odbudowy; zwraca się do rządu i do MNLA o przeprowadzenie wstępnej dyskusji na temat udziału MNLA w komisji ds. dialogu i pojednania narodowego;
 4. wzywa do szybkiego wdrożenia tego harmonogramu, aby wspierać transformację do czasu ponownego ustanowienia porządku konstytucyjnego w całym kraju w drodze organizacji demokratycznych, wolnych, uczciwych i przejrzystych wyborów w 2013 r.; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie władz malijskich do zorganizowania wyborów w dniach 28 lipca i 11 sierpnia 2013 r., a także oświadczenia przywódców rządu przejściowego, iż nie będą oni kandydować w wyborach; przyznaje, że organizacja wyborów niesie ze sobą wyzwania, w tym takie zadania, jak zapewnienie bezpieczeństwa na północy kraju, przygotowanie biometrycznych kart do głosowania, rejestracja uchodźców na listach wyborców, w związku z czym wzywa UE i jej partnerów międzynarodowych do większego wsparcia przyszłego procesu wyborczego; w związku z powyższym z zadowoleniem przyjmuje zamiar wysłania unijnej misji obserwacji wyborów, o co zwrócił się rząd malijski;
 5. potwierdza, że wybory prezydenckie i parlamentarne są postrzegane jako pierwszy krok w kierunku powrotu do demokracji oraz że przeprowadzenie wyborów to kluczowy element zapewniający wiarygodność i legitymację przyszłych rządów;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

6. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki mediacyjne podejmowane przez prezydenta Burkina Faso w ramach prowadzonych obecnie między rządem malijskim a tuareckimi rebeliantami negocjacji w Wagadugu; wzywa do szybkiego zakończenia negocjacji i ponownie podkreśla swój zdecydowany zamiar niesienia wsparcia na rzecz ponownego ustanowienia administracji państwowej na całym terytorium malijskim, a także przeprowadzenia w bliskiej przyszłości wyborów, również w regionie Kidal i w obozach uchodźców;
7. utrzymuje, że w celu poprawy warunków życia ludności politycznym rozwiązaniom służącym odbudowie Mali musi towarzyszyć jasna i zrównoważona strategia rozwoju gospodarczego, która rozwiąże problem bezrobocia, oraz podkreśla, że należy wznowić świadczenie podstawowych usług, takich jak ochrona zdrowia, edukacja, dostawa wody i zapewnić infrastrukturę sanitarną, gdyż mają one zasadnicze znaczenie dla stabilizacji w kraju; uważa, że reformy instytucjonalne są niezbędne dla zapewnienia stabilizacji politycznej i umożliwienia zaangażowania całego społeczeństwa malijskiego w budowę przyszłości kraju; podkreśla również, że dla osiągnięcia lepszych wyników w zakresie rozwoju konieczne jest wzmocnienie demokratycznego procesu i rozliczalności w całym kraju;
8. z zadowoleniem przyjmuje plan na rzecz trwałej odbudowy na lata 2013-2014, który stanowi część harmonogramu transformacji z dnia 29 stycznia 2013 r. oraz strategiczne ramy na rzecz wzrostu i zmniejszenia ubóstwa na lata 2012-2017 z grudnia 2011 r. (CSCR 2012-2017);
9. jest przekonany, że sukces planu na rzecz trwałej odbudowy Mali wymaga uwzględnienia wymiaru regionalnego i subregionalnego, w szczególności poprzez konsolidację dobrego sprawowania rządów i większą integrację gospodarczą, rozwój infrastruktury gospodarczej, rozwój zasobów ludzkich w opiece zdrowotnej i edukacji, a także ustanowienie partnerstwa w celu uruchomienia zasobów oraz monitorowania i oceny;
10. wzywa rząd malijski do współpracy z właściwymi organizacjami międzynarodowymi oraz organizacjami pozarządowymi w celu udzielenia ludności Mali odpowiedniego i skoordynowanego wsparcia;
11. jest zdania, że aby podjąć wyzwania związane z rozwojem Mali, konieczne jest zarówno odpowiednie finansowanie, jak i lepsza koordynacja zarówno na poziomie UE, jak i w odniesieniu do innych międzynarodowych darczyńców; zdecydowanie popiera indywidualnie dostosowane podejście, które koncentruje się na potrzebach kraju i które odzwierciedla postępy poczynione we wdrażaniu planu działania i w przywracaniu rządów prawa;
12. wzywa UE i jej międzynarodowych partnerów do udzielenia pomocy rządów państw Afryki Zachodniej w walce z przemytem narkotyków i rozprzestrzenianiem broni; wzywa kraje tego regionu do umieszczenia równoważonej i trwałej strategii rozwoju w centrum ich polityki na rzecz rozwoju w celu świadczenia podstawowych usług publicznych na rzecz ogółu społeczeństwa i tworzenia miejsc pracy, w szczególności dla osób młodych;
13. wzywa UE i ONZ oraz poszczególne państwa do udzielania Malijszykom logistycznego i technicznego wsparcia w walce z przemytem narkotyków i rozprzestrzenianiem broni; wzywa wszystkie kraje w regionie Sahelu do skoordynowania ich odpowiednich strategii politycznych w dziedzinie bezpieczeństwa w celu podjęcia zdecydowanych działań w odpowiedzi na problem przemytu;
14. podkreśla, że bezpieczeństwo i rozwój w regionie Sahelu wzajemnie się wzmacniają; z zadowoleniem przyjmuje początkową interwencję Francji, wzmocnioną przez AFISMA (oraz począwszy od dnia 1 lipca 2013 r. również przez MINUSMA) i mającą na celu powstrzymanie dalszej destabilizacji oraz przeciwstawienie się siłom ekstremistycznym; podkreśla znaczącą i uzupełniającą rolę misji szkoleniowej UE (EUTM Mali) w udzielaniu pomocy o decydującym znaczeniu w budowaniu trwałego potencjału malijskich sił zbrojnych; przypomina, że długotrwała stabilność, bezpieczeństwo i integralność terytorialna kraju wymagają nie tylko pokonania stosujących przemoc radykalnych ekstremistów oraz osób zajmujących się przemytem broni, narkotyków i ludźmi, ale także propagowania rozwiązań będących alternatywą dla nielegalnej działalności prowadzonej przez zubożałą ludność i bezrobotną młodzież;
15. podkreśla konieczność znalezienia rozwiązania o zasięgu regionalnym, opartego na regionalnym porozumieniu popartym przez konferencję państw tego podregionu, w szczególności przez Algierię i Mauretanię;
16. wzywa do przyspieszenia reformy malijskich sił zbrojnych i szerzej rozumianych służb bezpieczeństwa pod demokratyczną i cywilną kontrolą, aby zapewnić stabilność i budować zaufanie do sektora bezpieczeństwa pełniącego funkcje przyczyniające się do osiągnięcia trwałego pokoju i demokracji w kraju;
17. wzywa rząd Mali do zwrócenia szczególnej uwagi na propagowanie praw człowieka w na całym swoim terytorium oraz do ścigania wszystkich osób, które dopuściły się poważnego naruszenia praw człowieka, bez względu na to, czy osoby te należą do radykalnych grup islamistycznych czy też znajdują się w szeregach armii malijskiej;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

18. pochwała wysiłki podjęte przez kraje afrykańskie, które przyczyniły się do AFISMA i z zadowoleniem przyjmuje jej rozmieszczenie w Mali; z zadowoleniem przyjmuje również przyjęcie rezolucji nr 2100(2013) Rady Bezpieczeństwa ONZ ustanawiającej zintegrowaną misję stabilizacyjną ONZ w Mali (MINUSMA) – operację, której powierzono zadanie stabilizacji kraju, niesienia pomocy we wdrażaniu harmonogramu transformacji, ochrony ludności cywilnej, propagowania i ochrony praw człowieka oraz wspierania pomocy humanitarnej, ochrony dóbr kultury i działania na rzecz krajowego i międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości; wyraża nadzieję, że MINUSMA będzie wkrótce w pełni operacyjna i że stan bezpieczeństwa pozwoli na jej rozmieszczenie w dniu 1 lipca 2013 r.;

19. z zadowoleniem przyjmuje rozmieszczenie w dniu 18 lutego 2013 r. EUTM w Mali oraz zadanie tej misji polegające na wspieraniu reform w malijskich siłach zbrojnych pod demokratyczną kontrolą cywilną; przypomina o pilnej potrzebie wsparcia rządu malijskiego przez dopilnowanie, by był on w stanie utrzymać integralność terytorialną w dłuższej perspektywie, co obejmuje posiadanie środków pozwalających przezwyciężyć główne asymetryczne zagrożenia ze strony radykalnych grup islamistycznych oraz grup nielegalnie handlujących ludźmi, towarami i bronią; jest zdania, że UE powinna rozważyć włączenie do programów szkoleniowych adresowanych do malijskich sił zbrojnych modułów poświęconych dobremu praktykom, prawom człowieka i zwalczaniu korupcji;

20. zwraca uwagę na uzupełniające prace misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Nigrze (EUCAP Sahel Niger) służące zapewnieniu szkoleń mających na celu wzmocnienie sektora bezpieczeństwa w krajach sąsiednich oraz koordynacji z EUTM Mali za pośrednictwem oficera łącznikowego w Bamako; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do określenia możliwości niesienia podobnego wsparcia na rzecz reform szerszej rozumianego sektora bezpieczeństwa w Mali (w tym policji, straży narodowej, żandarmerii i sektora sprawiedliwości), między innymi poprzez ocenę możliwości dokonania tego w drodze rozszerzenia mandatu EUTM Mali lub EUCAP Sahel Niger, lub w drodze utworzenia nowej misji WPBiO poświęconej szerszej reformie sektora bezpieczeństwa cywilnego;

21. potępia łamanie praw człowieka i wzywa do pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) o wszczęciu dochodzenia i wzywa władze malijskie do współpracy z MTK; z zadowoleniem przyjmuje rozmieszczenie pierwszych obserwatorów praw człowieka w Mali zgodne z decyzjami podjętymi przez Radę Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej i ECOWAS; podkreśla, że odbudowa polityczna i jej wiarygodność zależy również od ustanowienia mechanizmów sprawiedliwości okresu przejściowego;

22. apeluje o dalsze świadczenie pomocy humanitarnej na rzecz ludności w potrzebie oraz o podjęcie działań mających zapewnić wolny i dobrowolny powrót uchodźców; podkreśla konieczność zachowania jasnego rozróżnienia programu humanitarnego i programu politycznego w dziedzinie bezpieczeństwa w celu zapewnienia bezstronności działań humanitarnych, bezpieczeństwa pracowników humanitarnych oraz dostępu do pomocy tym, którzy są w potrzebie;

23. wzywa wszystkie malijskie siły bezpieczeństwa do zapewnienia bezpieczeństwa w Mali, tak aby pomoc humanitarna mogła docierać do wszystkich mieszkańców;

24. ponownie potępia plądrowanie i dewastowanie obiektów dziedzictwa kulturowego; z zadowoleniem przyjmuje środki przyjęte niedawno przez UNESCO w celu odbudowy dziedzictwa kulturowego Mali;

25. jest zdania, że w związku z kryzysem malijskim UE powinna wprowadzić niezbędne zmiany do europejskiej strategii na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahelu; podkreśla konieczność silniejszego połączenia filarów tej strategii związanych z rozwojem i bezpieczeństwem, a także lepszej koordynacji jej instrumentów politycznych; podkreśla potrzebę udoskonalenia unijnych systemów wczesnego ostrzegania, tak aby mogły one urzeczywistniać prewencyjny wymiar strategii;

26. z zadowoleniem przyjmuje pozytywny wynik i konkluzje konferencji wysokiego szczebla darczyńców pod hasłem „Razem na rzecz nowego Mali”, którą Unia Europejska i Francja wraz z Mali zorganizowały w dniu 15 maja 2013 r. w Brukseli w celu wsparcia planu na rzecz trwałej odbudowy Mali; apeluje do Unii Europejskiej i jej partnerów międzynarodowych, by zrealizowali swoje wzajemne zobowiązania w ramach skutecznego i skoordynowanego wdrażania wniosków z konferencji; podkreśla w związku z tym znaczenie rozpoczęcia globalnej reformy zarządzania w Mali, ustanowienia nowej polityki decentralizacji oraz stworzenia warunków do trwałego rozwoju gospodarczego i społecznego w Mali;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

27. podkreśla potrzebę ściślejszej współpracy regionalnej i wyraża przekonanie, że UE powinna wykorzystać swój polityczny wpływ i stymulujący efekt finansowy, by zachęcać swoich partnerów w regionie do harmonizacji ich często rozdrobnionych inicjatyw politycznych, dyplomatycznych i wojskowych w celu bardziej skutecznego podjęcia wieloaspektowych wyzwań stojących przed regionem Sahelu;

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE do spraw praw człowieka, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Mali, Unii Afrykańskiej, ECOWAS, sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Oświaty, Nauki i Kultury.

P7_TA(2013)0282

Umowa o partnerstwie i współpracy z Afganistanem

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie negocjacji dotyczących umowy o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między UE i Afganistanem (2013/2665(RSP))

(2016/C 065/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie sprawozdania i rezolucje w sprawie Afganistanu, w szczególności rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie nowej strategii dla Afganistanu⁽¹⁾, z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie kontroli budżetowej pomocy finansowej UE dla Afganistanu⁽²⁾ oraz z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie sytuacji kobiet w Afganistanie i Pakistanie⁽³⁾,
 - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Afganistanu, w tym rezolucję 2096 z marca 2013 r.,
 - uwzględniając konkluzje międzynarodowych konferencji na temat Afganistanu w 2011 i 2012 r., w tym konferencji w Bonn z grudnia 2011 r., w Chicago z maja 2012 r., w Kabulu z czerwca 2012 r. i w Tokio z lipca 2012 r.,
 - uwzględniając oświadczenie wydane w dniu 19 listopada 2012 r. przez delegaturę UE w Afganistanie w porozumieniu z szefami misji UE w Afganistanie, dotyczące egzekucji osób skazanych na śmierć,
 - uwzględniając decyzję ministrów spraw zagranicznych UE z dnia 27 maja 2013 r. przedłużającą misję policyjną Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL) do dnia 31 grudnia 2014 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od 2002 r. UE wspiera odbudowę i rozwój Afganistanu i wciąż angażuje się na rzecz pokojowych przemian w Afganistanie, zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz na rzecz stabilności i bezpieczeństwa całego regionu;
- B. mając na uwadze, że w okresie 2011–2013 pomoc świadczona przez UE skupiała się na kluczowych sektorach rządów (w tym policji), rolnictwie, rozwoju obszarów wiejskich, zdrowiu i ochronie socjalnej;
- C. mając na uwadze, że wkrótce UE i Afganistan zakończą negocjacje nad umową o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju, która nada nowy, kompleksowy wymiar oraz nowe ramy prawne współpracy UE z Afganistanem;

⁽¹⁾ Dz.U. C 169 E z 15.6.2012, s. 108.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0578.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0591.